

Vrouwen in de Bijbel:

Hanna (1Sam1:1-2:10)

• door Gerda Hoddenbagh-Los

Haar naam betekent: Jahweh is genadig. Maar Hanna zou in haar leven graag meer willen opmerken van Zijn genade. O zeker, ze kan zegeningen opnoemen: haar man Elkana houdt van haar en wil haar alles geven wat ze wenst. Maar haar grootste wens, namelijk een kind, wordt niet vervuld. Inmiddels heeft Elkana een tweede vrouw die hem wel kinderen heeft gegeven. Dat doet pijn. En die Peninna neemt iedere gelegenheid waar om Hanna's pijn te verhevigen. Elkana weet van Hanna's verdriet. Hij probeert haar liefdevol te bemoedigen 'Ben ik je niet meer waard dan tien zonen?' Maar door zijn vragen 'Waarom huil je en waarom eet je niet? Waarom ben je zo verdrietig gestemd?' realiseert Hanna zich dat een man nooit ten volle kan begrijpen wat kinderloosheid voor een vrouw betekent.

Bitter verdriet

Dagelijks ervaart Hanna het gemis van een kind, maandelijks de teleurstelling waarvan haar lichaam melding maakt, en jaarlijks de kwelling tijdens de reis naar Jeruzalem. Maar er komt een moment dat die cyclus van verdriet, gemis, pijn, teleurstelling en getergd worden een hoogtepunt bereikt.

Ongetwijfeld heeft zij vaker tot God om een kind gebeden. Gewoon onder het werk, of in de stilte van de nacht. Maar ineens is daar het moment - na de maaltijd tijdens het jaarlijkse offerfeest - dat Hanna opstaat. Vermoedelijk heeft zij opnieuw niet gegeten en gedronken. De feestvreugde gaat aan haar voorbij door het tergen van Peninna.

In stilte vertrekt ze naar de tent der samenkomst. Daar stort ze in een langdurig gebed al haar bittere verdriet uit voor de Here. Ook doet ze een gelofte: De zoon die ze vraagt zal zijn leven lang een dienstknecht van God zijn, een Nazireeër. Hanna is bereid haar hele droom, haar alles aan God te offeren.

Eli

De hogepriester Eli bekijkt het tafereel vanuit zijn stoel bij de ingang van de tempel. Hij weet hoe hij met offers moet omgaan, maar met deze vrouw weet hij geen raad. Is het voor de hand liggend (of typerend voor Eli) om iemand met afwijkend gedrag in het huis van God als dronken te bestempelen? Hanna helpt hem uit de droom, waarop Eli haar zijn priesterlijke zegen geeft en een profetische belofte van God: Haar gebed zal worden verhoord. Hanna's verdriet is voorbij. Ze kan weer eten en vervolgt haar weg in geloof en vertrouwen op God. Hij zal haar gebed verhoren (1Jh5:14,15).

Diepte

De vraag kan rijzen: Waarom grijpt God niet eerder in? Wij kunnen Zijn weg niet bevatten. In Psalm 77 verzucht Asaf: 'O God, in heiligheid is uw weg'(vers 14, zie ook vers 20). Tegen Jesaja zegt de Here: 'Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen'(55:8).

Als Hanna eerder een kind had gekregen zou ze zich misschien tegenover Peninna geen loser meer hoeven te voelen. Maar God wacht op het moment dat Hanna niets meer te verliezen heeft. 'Uit de diepten roep ik tot U'(Ps130:1,2). Op dat dieptepunt is zij bereid haar kind aan de Here te offeren (Ps51:19). Hij grijpt in op het moment dat het niet meer Hanna's project is. Het kind dat zij verlangt is dan niet meer voor haarzelf, tot haar eer en glorie, maar voor de eer van God.

In haar gebed ('loflied') na de geboorte van haar zoon Samuël is daarom niet het kind onderwerp van haar jubelzang, maar God en Zijn grootheid. En in de verte ziet Hanna de Koning (1Sam2:10), in Wiens dienst ze haar kind mag overgeven.

Vraag: Vertoont jouw gebedsleven overeenkomsten met dat van Hanna, of geldt Jakobus 4:3? Tip: www.projecthannah.org